

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ἀνὰ χεῖρας λατινεκὴ χρηστομάθεια περιέχουσα τὰ διὰ τὴν πρώτην σπουδὴν τῆς Λατινικῆς γλώσσης καὶ ἐφαρμογὴν τῶν τῆς γραμματικῆς τύπων εἶναι χρησιμωτάτη τῇ σπουδαζούσῃ νεότητι.

Ἐν ἀρχῇ προετάχθη εἰσαγωγὴ, ἐν ᾧ ἐτέθησαν λέξεις κεχωρισμέναι εἰς συλλαβάς, ἐφ' ὃν ἐσημειώθη ὁ χρόνος τῆς παραληγούσης πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀναγνώσεως.

Εἰς τὰ προγυμνάσματα δὲν ἔχωρίσθησαν τὰ παραδείγματα εἰς κεφάλαια μετὰ ἐπιγραφῶν κλέσες **Α'**, κλέσες **Β**. καὶ λοιπά, θεωρηθείσης ἀσκόπου τῆς διαιρέσεως ταύτης, διότι οὐδὲν παραδείγμα ὑπάρχει συγκείμενον μόνον ἐξ ὀνομάτων τῆς **α'**. ἢ τῆς **β'**. κλ., ἀνευ ῥήματος καὶ λοιπῶν μερῶν τοῦ λόγου. Ἐπειτα εἰς οὐδὲν συντελεῖ αὕτη πρὸς τὸν σκοπόν. Ἐδόθη ὅμως ἡ δέουσα προσοχή, ὅπως τὰ κανονικῶς σχηματιζόμενα προτάσσονται τῶν ἀνωμάλων. Διηρέθησαν δὲ τὰ προγυμνάσματα εἰς δύο τμῆματα, διὰ δύο ἔτη.

Τὸ πότε κείμενον ἐτέθησαν σημειώσεις τινές, καὶ πρὸς εὐχερεστέραν δὲ κατάληψιν τοῦ κειμένου καὶ σύγκρισιν τῆς Λατινικῆς πρὸς τὴν Ἑλληνικήν, προσετέθησαν τὰ ἀντίστοιχα χωρία Ἑλλήνων συγγραφέων, ταῦτα ἀνωφελῆ μὲν ἵσως διὰ τοὺς μαθητάς, χρήσιμα δὲ διὰ τοὺς διδάσκοντας.

Ἐν τέλει προσετέθη καὶ λεξικάγειον τῶν ἐν τῷ κειμένῳ λέξεων, κατὰ προτροπὴν τῶν διδασκάλων, θεωρηθὲν ἐκ τῶν οὐκ ἀνευ, μάλιστα διὰ τοὺς στερουμένους λεξικοῦ λατιν-